

overfor mig erklæret, at det var for lavt ansat, og at man for at være paa den sikre Side maatte regne med henved 10 pCt., hvad det ogsaa er ret almindeligt at regne med.

Gaar vi nu ud fra, at de nævnte Anlægsbeløb og denne Procent til Forrentning og Amortisation kan anses for rigtigere end det, der staar anført hos Professor Rung, saa kommer vi op til ganske andre Beløb end det, han nævner, nemlig 165,000 Kr., til Forrentning og Amortisation. Vi kommer nærmere op til 300,000 Kr., og det vil igen sige, at hver af de 2000 Kilowatt aarlig i Forrentning og Amortisation koster ikke, som Professor Rung beregner, 83 Kr., men op imod 150 Kr.; og i saa Fald vil det ikke være muligt selv med de veksellende Maksimalbelastninger, som Professor Rung regner med, at komme ned til 50 Kr. pr. maksimalt aftaget Kilowatt. Maksimalbelastningen er, vil jeg for øvrigt i Parentes bemærke, ikke nogen heldig Basis for Beregning af Betalingen, idet tilfældige Ujævnheder i Forbruget og Motorernes Gang vil kunne bevirke Stød i Maksimalmaalerne, saa at de kan komme til at vise et Forbrug, der er større, end vedkommende Aftager nogen Sinde er naaet op til; det kan altsaa være i høj Grad uretfærdigt overfor Forbrugeren.

Det er nu sagt mig af praktiske Teknikere paa dette Omraade, at man almindelig regner med 1200 Gange den størst mulige Belastning i Kilowatt som den effektive Udnyttelse, og det vil her, hvor det drejer sig om 2000 Kilowatt, give 2,400,000 Kilowatttimer aarlig eller, som Professor Rung regner, 2 $\frac{1}{3}$ Mill. Kilowatttimer. Men saa er der noget i Professorens Beregning, der staar for mig som en Gaade. Han siger nemlig, at dette svarer til 9 $\frac{1}{2}$ pCt.'s Udnyttelse. Det forstaar jeg ikke, medmindre Elektroteknikerne har en for disse Forhold særlig Procentberegningss metode, som vi almindelige dødelige ikke er inde i; det har jeg ikke kunnet faa bekræftet ved Forespørgsel hos Elektroteknikere. Husker vi paa, at et Aar har 8760 Timer, og man saa multiplicerer dette Tal med 2000, giver det 17,520,000 Kilowatttimer, og de 2 $\frac{1}{3}$ Mill. Kilowatttimer udgør ikke 9 $\frac{1}{2}$ pCt., men nærmere 14 $\frac{1}{3}$ pCt. heraf; det er en ret betydelig Forskel, men det er, som sagt, muligt, at de teoretiske Elektroteknikere paa det Omraade benytter en Beregningsmaade, som ikke stemmer med almindelig Procentberegning. I saa Fald vil jeg imidlertid kalde det vildledende at benytte denne Betegnelse uden nærmere

Forklaring af dens Betydning. Regner man, som almindeligt, Anlægsprisen til 1200 Gange de 2000 Kilowatt-Maksimalbelastning, faar man som Resultat 2,4 Mill.; det falder temmelig nøje sammen med Professorens Tal. Hvis man saa endvidere regner Forrentning og Amortisation til 10 pCt. — hvilket neppe er meget for højt —, bliver det aarlig 240,000 Kr. Nu ses det ikke klart, om Professoren, naar han anfører 2,5 Mill. Kilowatttimer, mener producerede eller solgte Kilowatt, og det burde man egentlig vide, for det har ret stor Betydning. Men regner man med solgte Kilowatttimer med Højspænding, kommer man ikke ret meget op over Halvdelen af de producerede Kilowatttimer. Forskellen synes imidlertid at tyde paa, at Professoren har ment producerede Kilowatttimer, og saa vil vi passende kunne regne maa-ske saadant noget som 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kilowatttimer som det solgte Kvantum. Produktionsprisen pr. solgt Kilowatttime bliver derefter 240 divideret med 15, eller 16 Øre, det er mere end Prisen paa det Brændsel, der, selv med Øjeblikkets Brændselspriser, paa Randers Værk forbruges til Fremstilling af den samme Energimængde. Det er altsaa i Virkeligheden dyrere med disse Anlæg og den Amortisation og Forrentning, som her er nævnt, at producere den samme Energimængde som hjemme med vore Maskiner, der gaar med det dyre Brændsel. Hvis derfor den Dag kommer inden ret længe, da vi faar lavere Kulpriser, vil den Energi, som de interesserede Kommuner producerer, i alt Fald sikkert staa dem i højere Pris, end de kan producere den for hjemme ved de eksisterende Værker.

Det kan, som jeg nævnede før, være muligt, at jeg begaar nogle Fejl, jeg nægter det ikke. Jeg fremsætter ikke mine Udtalelser som absolut sikre, men som noget, praktiske og teoretiske Elektroteknikere har sagt mig, og som jeg derfor mener bør siges her og tages med ind under Overvejelserne i det kommende Udvalg, for at man kan faa Lejlighed til at bedømme Projektet ud fra alle de Synspunkter, som der er Grund til at se det fra, naar det gælder om at komme til den bedst mulige Løsning. I det hele forekommer det mig, at der er adskilligt i dette Lovforslag, som trænger til nærmere Forklaring, Oplysning og kritisk Gennemgang indenfor det Udvalg, som vil faa med det at gøre. Men jeg ønsker Lovforslaget den bedst mulige Skæbne og skal derfor slutte med at udtale det Ønske og det